

6. srpna 2024

Tisková zpráva Nemocnice Šumperk

Ortopedi šumperské nemocnice mění v rámci unikátního projektu Pacientské cesty obě kyčle najednou

Letos na podzim to budou přesně tři roky, kdy Nemocnice Šumperk spustila jako první nemocnice v Česku projekt Pacientské cesty. Za tu dobu zvládli zdejší ortopedi odoperovat už přes tisíc tři sta pacientů. Tisícím pacientem se stal pan Miroslav Dorňák. Jeho příběh přitom vzbuzuje obdiv i pro jeho odvahu. V rámci Pacientské cesty totiž podstoupil výměnu obou kyčelních kloubů najednou a z nemocnice navíc, namísto do lázní, zamířil rovnou domů.

Rok 2024 je pro pana Dorňáka novým začátkem. Bolestmi kloubů trpěl už od třiceti let, výměnu kyčelních kloubů se ale snažil oddálit, co to šlo. „*Tehdejší lékař, jehož pomoc jsem vyhledal, mi řekl, že by bylo dobré tu kyčel vyměnit, ale že životnost kyčelního kloubu je 15 let a lze jej přeoperovat jen jednou, takže by bylo dobré počkat co nejdéle. Tak jsem si řekl, že počkám a čekal jsem,*“ **vysvětluje na úvod osmačtyřicetiletý muž.**

Léta běžela a bolest se stupňovala. Na svět přišly děti, se kterými chtěl sportovat a naplno se jim věnovat, ale zdravotní stav mu to příliš nedovoloval. „*Bylo to čím dál horší, tak jsem znovu vyhledal ortopeda. Byl to pan doktor Špička v Olomouci, který mi řekl, že to tedy není na nějaké lehké operace, ale že je už nutná výměna kyčle. Všechno mi vysvětlil. A tak jsem se zapsal do pořadníku a čekal, až bude místo. Mezitím jsem se ale dozvěděl o Pacientské cestě v Šumperku a zašel jsem se poradit s panem primářem Debrem. Ten mi navrhnul operaci obou kyčlí, a mě se*

ten nápad moc líbil. Nejenže se zbavím bolesti, ale budu moci podstoupit jen jednu operaci. Strašně mě to nadchlo, a proto jsem se rozhodl pro tuhle cestu,“ **pokračuje ve vyprávění svého příběhu Pacientské cesty pan Dorňák.**

Náročnou operaci nakonec podstoupil v Šumperku, kde mu lékaři skutečně vyměnili obě kyčle najednou. A přestože už Pacientskou cestou prošlo přes 1 300 lidí a dalších 200 lidí je aktuálně součástí unikátního projektu, jsou bilaterální operace podle primáře šumperské ortopedie stále spíše výjimečné. Zdejší lékaři od spuštění unikátního projektu touto cestou operovali zhruba pět desítek pacientů. „Pořád, i při velmi dobrých výsledcích, mám velký respekt a pokoru k těmto zákrokům. Obdivuji pacienty, kteří s námi souzní a rozhodnou se tuto operaci podstoupit. Díky odvážným pacientům můžeme posouvat limity našeho oboru dále. Při pozitivním pohledu na věc se jedná o win-win situaci pro pacienta a i lékaře,“ **vysvětluje primář ortopedického oddělení Nemocnice Šumperk MUDr. Ján Debre, PhD.** s tím, že pokud se tato operace podaří, ušetří lékaři pacientovi rok bolestí i nutnost podstoupit další narkózu. Rekonvalescence po implantaci kloubu totiž trvá minimálně tři měsíce do plného zotavení a medicínsky přijatelná doba k další operaci je šest měsíců.

Nemocnice Šumperk byla první nemocnicí v Česku, která ve spolupráci se společností B. Braun projekt Pacientské cesty spustila. Zavést ho přitom nebylo vůbec jednoduché, protože kompletně mění filozofii pohledu na léčbu pacienta, který se stává nedílnou součástí celého procesu už několik týdnů před samotným zákrokem. Podle primáře Debreho se však tato snaha jednoznačně vyplatila. „To, že pacienti dostanou informace s předstihem, je obrovská výhoda. My jsme samozřejmě základní informace poskytovali pacientům už dříve, ale bylo to zpravidla den před operací, kdy už je pacient celkem ve stresu a úplně není schopen je všechny pojmout. S novým projektem jsme spustili takzvané Pacientské akademie, během kterých náš tým, to znamená lékař ortoped, anesteziolog, fyzioterapeut a nutriční terapeut, přednáší najednou skupině dvaceti až pětadvaceti lidí, které zákrok teprve čeká. Pacientům zde předáme ty informace, které považujeme za důležité a zároveň jim odpovíme v poměrně komorní atmosféře na všechny otázky. Každý pacient má spoustu času, aby mohl všechny informace navnímat, aby se mohl doptat na to, co ho zajímá a aby, až přijde ten den operace, byl klidný, byl připravený, byl informovaný a na ten zákrok se v podstatě těšil,“ **vysvětluje primář Debre.**

To že filozofie Pacientské akademie skutečně funguje potvrzuje i Miroslav Dorňák: „Pacientská akademie byla skvělá. Všechno nám vysvětlili. A já jsem pak neměl ani potřebu pokládat otázky, které jsem měl připravené. A je mnohem jednodušší jít do té operace s tím, že vím, co mě čeká. Kdybych přišel v nevědomosti, byl bych ze všeho určitě vyděšený. Navíc personál byl opravdu skvělý,“ **popisuje tisící pacient.**

To, v jakém rozpoložení pacienti do nemocnice na zákrok přichází, může podle **primáře Debreho** často ovlivnit i samotný výsledek: „Když pacient už před samotným zákrokem přichází do nemocnice s pocitem, že ta operace dopadne špatně, tak se opravdu nějaké komplikace objeví. A pokud přichází přesvědčen, že zákrok dopadne dobře, tak v drtivé většině případů dopadne dobře a Pacientská cesta tomuto pozitivnímu přístupu značně napomáhá.“

V dobrém rozpoložení nastoupil do Nemocnice Šumperk i pan Dorňák. Pro sportovce a trojnásobného tátu byla operace novým začátkem, na který se těšil mnoho let. Na nohy se postavil pár hodin po operaci a už třetí den se za doprovodu personálu procházel s novými kyčlemi po nemocniční chodbě. „S Pacientskou cestou boříme předsudky, že se protéza musí první tři měsíce po operaci šetřit. Tak jsem se to učil ještě během studia medicíny. Dnes díky technologickým pokrokům víme, že plná zátěž protézy po operaci nevádí a nevyvolá to žádné

komplikace. Naopak čím dříve pacienta postavíte znovu na nohy, tím jeho rekonvalescenci urychlíte. I u nás před zavedením Pacientské cesty pacienti po operaci jeden až dva dny leželi. S dvou a půl letým odstupem ale mohu potvrdit, že i ten osmdesátiletý pacient velmi ocení, když se může pár hodin po operaci postavit na nohy. Projít se nebo si za asistence zdravotníka dojít na záchod...Měli jsme v nemocnici spoustu pacientů, kteří třeba byli na výměně prvního kloubu v jiné nemocnici a druhou operaci podstoupili u nás a sami otevřeně říkají, jak ohromný rozdíl to je. Ta úžasná a pozitivní zpětná vazba od našich pacientů je samozřejmě velkým hnacím motorem i pro celý náš tým,“ **dodává primář šumperské ortopedie.**

Příběh tisícího pacienta budí obdiv i proto, že namísto lázní zamířil pan Dorňák pár dní po operaci domů za rodinou. Kvůli nemocné dceři nechtěl strávit šest týdnů mimo domov, a tak pravidelně dojížděl rehabilitovat do nemocnice. A na co se těší úplně nejvíc? „Že splním sliby, které jsem dal dětem. Že začneme jezdit na bruslích. Slíbil jsem jim, že vyrazíme do Alp lyžovat, takže jim konečně vynahradím všechny ty sportovní aktivity, které jsem nemohl dělat. Mám ještě malé děti, takže tohle všechno doženeme,“ **poodhaluje své plány dvojnásobný táta Miroslav Dorňák.**